

مدرس‌ان شریف

فصل اول

«مباحث مقدماتی در استخراج زیرزمینی»

مقدمه

نیاز به مواد معدنی به علت افزایش سطح رفاه و فزونی جمعیت دنیا، روزبه‌روز افزایش می‌یابد. صنایع معدنی بخش عمده ثروت ملی یک کشور محسوب می‌شود که در رسیدن کشور به استقلال، رشد و توسعه صنایع مختلف، اشتغال و افزایش درآمد سرانه نقش مهمی دارند. معدن کاری به‌عنوان یکی از قدیمی‌ترین فعالیت‌های بشر دارای تاریخچه‌ای طولانی است.

قدیمی‌ترین معدن زیرزمینی شناخته شده، یک معدن هماتیت در کشور سوئیس بوده که متعلق به عصر حجر است. معدن کاران قدیمی برای کنترل زمین، تهویه، بالابری مواد، روشنایی و کندن سنگ‌ها از روش‌های ابتدایی استفاده می‌کرده‌اند.

اختراع باروت، انقلاب بزرگی در صنعت معدن کاری به وجود آورد. باروت برای اولین بار در سال ۱۶۳۵ میلادی توسط یک مهندس معدن آلمانی در معدن نقره ناسا (Nasa) به کار رفته است.

در سال ۱۸۴۶ میلادی یک دانشمند ایتالیایی به نام سوپرو موفق به کشف نیتروگلیسرین شد.

نکته ۱: نیتروگلیسرین نقطه انجماد بالایی دارد و در دمای ۱۳ درجه سانتی‌گراد یخ می‌زند، بنابراین کاربرد آن در موقعیت‌های یخ زده، فوق‌العاده خطرناک است.

در سال ۱۸۶۷ میلادی، آلفرد نوبل سوئدی به قدرت جذب ماده‌ای به نام گلیسو (نوعی خاک دیاتومه‌دار) پی برد و بدین ترتیب با جذب نیتروگلیسرین توسط این خاک، توانست ماده‌ای به نام دینامیت گور بسازد.

تاریخچه معدن کاری در ایران

وجود آثار فعالیت‌های معدنی و ذوب فلزات در نواحی مختلف ایران نشان‌دهنده سابقه طولانی معدن کاری است. در بسیاری از معادن فعلی ایران آثار معدن کاری قدیمی وجود دارد. از جمله این معادن می‌توان معدن سرب آهنگران در حوالی ملایر، سرب و زروی نخلک در حوالی انارک و غیره را نام برد.

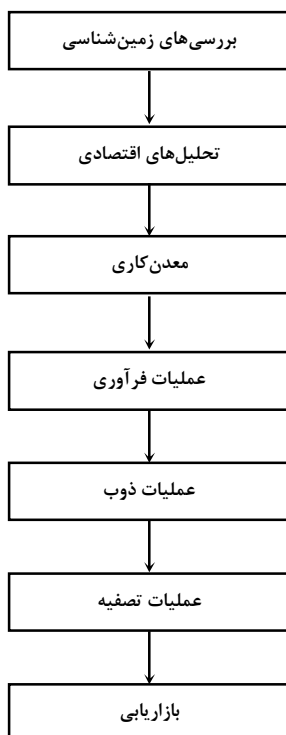
معدن کاری باستانی که در اصطلاح معدن کاری شدادی نیز گفته می‌شود، به طور سنتی در هزاره چهارم قبل از میلاد و احتمالاً قبل از آن انجام شده است.

معدن کاران ایرانی در استخراج مواد مهارت خاصی داشته‌اند؛ زیرا وجود شبکه‌های وسیع حفاریات زیرزمینی معدن قدیمی فیروزه نیشابور در طی چند هزار سال به وجود آمده و در بعضی مواقع برای پیشگیری از ریزش آن از ستون‌ها و داربست‌هایی استفاده شده است که امروزه مایه حیات اهل فن است.

فرایند استحصال مواد معدنی

فعالیت‌های معدنی از کشف ذخیره مورد نظر شروع شده و با تحویل ماده اولیه قابل مصرف در بازار و صنایع مختلف خاتمه می‌یابد. این فعالیت‌ها پس از بررسی‌های زمین در محل ذخیره و تحلیل‌های اقتصادی و حساسیت انجام می‌پذیرند. زمین‌شناسی شرط لازم برای ورود به مباحث پی‌جویی، اکتشاف و استخراج معادن است. هدف از عملیات زمین‌شناسی پیش‌بینی کارهای معدنی، مشخصات و طبیعت کانسارها است. علاوه بر زمین‌شناسی، مطالعات فنی و اقتصادی در امور معدنی از حساس‌ترین کارهای معدنی است.

بعد از عملیات معدن کاری، ماده معدنی استخراج شده خردایش و تحت عملیات فرآوری قرار می‌گیرد. فرایند استحصال مواد معدنی با توجه به شکل روبرو است که در آن مراحل عمر یک معدن و مجموعه عملیات رایج در معدن کاری نشان داده شده است.

فرایند استحصال مواد معدنی

مراحل عمر یک معدن

این مراحل به ترتیب عبارت‌اند از: پی‌جویی، اکتشاف، آماده‌سازی، بهره‌برداری و بازسازی.

الف) پی‌جویی

عملیات پی‌جویی از اولین اقدامات اکتشافی یک معدن است.

هدف از عملیات پی‌جویی: تعیین موقعیت کانسار و وضعیت عمومی آن با توجه به معیارها، نشانه‌های مختلف و با استفاده از روش‌های مختلف است.

اخذ تصمیم در مورد نوع کانی و محلی که باید پی‌جویی انجام شود، بخشی از برنامه کلی پی‌جویی است.

از آنجا که کانسارها هم در سطح زمین و هم در زیرزمین یافت می‌شوند، روش‌های پی‌جویی به دو گروه، روش‌های مستقیم و غیرمستقیم تقسیم می‌شوند:

۱) روش‌های مستقیم پی‌جویی

این روش در کانسارهای سطحی مورد استفاده قرار گرفته و شامل روش‌هایی مانند مشاهده چشمی رخنمون است.

۲) روش‌های غیر مستقیم

الف) ژئوفیزیک: در این روش از طریق اندازه‌گیری مقادیر ثقلی، لرزه‌ای، مغناطیسی، الکتریکی، الکترومغناطیسی و... به وجود کانسار پی برده می‌شود.

ب) ژئوشیمی: تغییرات جزئی ناشی از وجود ماده معدنی (معمولاً فلزی) در نزدیکی محل پی‌جویی را مشخص می‌کند. ژئوشیمی اغلب در موقعیت‌هایی که زمین‌شناسی و ژئوفیزیک کارایی خوبی نداشته باشد مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ب) اکتشاف

عملیات اکتشاف پس از یافتن کانسار شروع و تا قبل از آماده کردن طرح معدن انجام می‌پذیرد. هدف از عملیات اکتشاف، بررسی و شناسایی دقیق کانسار، مطالعه ساختار داخلی آن، خصوصیات سنگ‌های مجاور و در نهایت تعیین اندازه، شکل و ارزش کانسار است.

اهداف عملیات اکتشافی

- ۱- تعیین شکل کانسار، وجود چین‌خوردگی‌ها، طرز قرار گرفتن ذخیره و... ۲- تعیین سن و ترتیب قرار گرفتن طبقات درون گیر
- ۳- تعیین ضخامت لایه
- ۴- تعیین پارامترهای فنی ماده معدنی از دیدگاه اقتصادی و کاربردی
- ۵- ویژگی کمرهای ماده معدنی از لحاظ استخراجی
- ۶- بررسی وجود و برآورد میزان گاز، آب و غیره مؤثر در طراحی معدن

ک) مثال ۱: کدام گزینه در رابطه با پی‌جویی صحیح است؟

- ۱) در مرحله پی‌جویی معدن، شکل کانسار، طرز قرار گرفتن ذخیره و... تعیین می‌شود.
- ۲) مطالعات ژئوفیزیکی و ژئوشیمیایی جز مرحله پی‌جویی است.
- ۳) برای کانسارهای سطحی در این مرحله، از حفر ترانشه استفاده می‌شود.
- ۴) کمرهای ماده معدنی را می‌توان مشخص کرد.

پاسخ: گزینه «۲» شکل کانسار، طرز قرار گرفتن ذخیره، کمرهای ماده معدنی در مرحله اکتشاف مشخص می‌شوند. برای کانسارهای سطحی در مرحله پی‌جویی از مشاهدات چشمی غیر مسلح از رخنمون موجود استفاده می‌شود.

مهم‌ترین فعالیت‌های اکتشافی عبارت‌اند از: حفر تراشه، حفر اوکلون، حفر گمانه اکتشافی، حفر تونل‌های اکتشافی

نکته ۲: حفر گمانه، سریع‌ترین و اقتصادی‌ترین روش نمونه‌برداری از آن دسته مواد معدنی است که تا اعماق گسترش یافته‌اند.

نکته ۳: استفاده از تونل‌های اکتشافی وقتی میسر است که وضعیت پستی و بلندی زمین اجازه این کار را بدهد.

نکته ۴: ارزش کانسار با دانستن میزان ذخیره (وزن کل) و عیار ماده معدنی تعیین می‌گردد.

نکته ۵: با افزایش اطلاعات اقتصادی، احتمال تبدیل بخشی از منبع به ذخیره وجود دارد.

نکته ۶: منبع به مواد جامد، مایع و گاز پرعیار شده طبیعی گفته می‌شود.

تقسیم‌بندی منابع با توجه به دقت برآورد

۱) منبع معدنی اندازه‌گیری شده (Measured): بخشی از منبع معدنی که می‌توان با سطح اعتماد بالا، تناژ، عیار، شکل، ویژگی‌های فیزیکی و کانی‌شناسی محتوی آن را ارزیابی کرد. انتخاب رده مناسب برای منبع معدنی، وابسته به کمیت، کیفیت و توزیع داده‌های موجود و سطح اعتماد آن‌ها است.

۲) منبع معدنی شناسایی شده (Indicated): بخشی از منابع معدنی که تناژ، چگالی، شکل، عیار و... با سطح اعتماد کافی و مستدل، قابل ارزیابی است. در این منابع، کمیت و عیار ماده معدنی از روی اطلاعات اکتشافی محاسبه می‌شود.

۳) منبع معدنی استنباطی (Inferred): در این منابع، برآوردها بر اساس شواهد زمین‌شناسی بوده و پیوستگی مفروض در آن دارای سطح اعتماد پایین‌تری است.

نکته ۷: ذخیره بخشی از منبع (اندازه‌گیری شده یا شناسایی شده) است که با توجه به مشخصات آن قابل استخراج و بهره‌برداری است.

انواع ذخایر

ذخیره معدنی براساس اطلاعات موجود، کمیت و کیفیت آن به دو نوع قطعی و احتمالی دسته‌بندی می‌شود.

۱) ذخیره قطعی: بخشی از منبع اندازه‌گیری شده است که شرایط لازم برای تبدیل شدن به ذخیره را دارا است.

۲) ذخیره احتمالی: بخشی از منابع شناسایی شده است که شرایط لازم برای تبدیل شدن به یک ذخیره را داشته باشد.

ج) آماده‌سازی

به کلیه اقدامات لازم برای رساندن یک معدن به ظرفیت و تولید کامل و برنامه‌ریزی شده، آماده‌سازی یا تجهیز معدن گفته می‌شود.

نکته ۸: آماده‌سازی در معادن زیرزمینی، پیچیده‌تر از آماده‌سازی معادن روباز است، زیرا این کار مستلزم طراحی و جانمایی دقیق بازکننده‌ها از نظر راحتی، ایمنی و اجرا است.

عوامل مؤثر بر آماده‌سازی

۱) عوامل وابسته به موقعیت و محل معدن

- سهولت حمل و نقل مواد

- مشکلات اجرایی ناشی از شرایط جوی و آب و هوایی

۲) عوامل طبیعی (فیزیکی و مکانیکی) و زمین‌شناسی

- شرایط توپوگرافی و عوارض زمین

- ملاحظات زمین‌شناسی

- خصوصیات شیمیایی و متالورژیکی

۳) عوامل زیست محیطی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی

- قابلیت دسترسی به نیروی انسانی آموزش دیده

- قوانین مربوط به نشست سطح زمین

- ثبات سیاسی کشور

طبقه‌بندی فضاهای آماده‌سازی زیرزمینی

این فضاها را می‌توان برحسب اهمیت یا برحسب شیب فضای آماده‌سازی تقسیم‌بندی کرد، این تقسیم‌بندی در جدول زیر آورده شده است.

طبقه‌بندی	معیار طبقه‌بندی
بازکننده‌های اصلی: چاه قائم (Shaft)، چاه یا تونل شیب‌دار، تونل یک دهانه یا دو دهانه (Adit or Tunnel)	اهمیت فضای آماده‌سازی
آماده‌سازی طبقه: تونل دنبال لایه (Drift)، راهرو (Entry)، تونل موازی لایه (Strike)	
آماده‌سازی پهنا: فضاهای افقی (جانبی (Lateral)) یا پهنا (Panel) مثل رمپ (Ramp)، میانبر (Cross cut)	
قائم: چاه قائم، کور چاه (Blind Shaft)، چاهک (Test Pit)	شیب فضای آماده‌سازی
شیب‌دار: رمپ، چاه شیب‌دار، تونل شیب‌دار، دوپل (Raise)، دوپل پنجه‌ای (Finger Raise)، راهرو عبور ماده معدنی (Ore pass)، گزنگ (Winze)، بونکر (Chute)	
افقی: تونل یک دهانه و دو دهانه، تونل امتدادی، میان‌بر، تونل دنباله‌رو	
آماده‌سازی اولیه: این آماده‌سازی‌ها عمر طولانی داشته و شامل مواردی همچون چاه‌ها، رمپ‌ها، تونل‌های اصلی، گذرگاه‌های ماده معدنی و باطله، میانبرها، محل سنگ‌شکن و دیگر فضاهای بزرگ می‌شود.	عمر متوسط
آماده‌سازی ثانویه: این نوع از آماده‌سازی‌ها عمری بین ۱ تا ۲ سال دارند و بیشتر در رابطه با واحد یا واحدهای تولیدی خاص ایجاد می‌شوند.	

د) بهره‌برداری

در این مرحله تأکید عمده بر روی تولید است.

نکته ۹: انتخاب روش مناسب برای استخراج در مرحله بهره‌برداری به نوع ماده معدنی ارتباطی نداشته بلکه **خواص آن**، نوع استخراج را تعیین می‌کند.

عوامل مؤثر در انتخاب روش‌های استخراج سطحی یا زیرزمینی

- اندازه، شکل و عمق کانسار
- ساختارهای زمین‌شناسی و شرایط ژئومکانیکی
- بهره‌وری و ظرفیت ماشین‌آلات
- در دسترس بودن نیروی کار باتجربه
- جنبه‌های اجتماعی و فرهنگی
- هزینه سرمایه‌گذاری و هزینه‌های اجرایی
- درصد بازیابی کانسنگ و درآمدها
- ایمنی و تلفات
- اثرات زیست محیطی حین و بعد از معدن‌کاری
- بازسازی معدن و هزینه‌های آن

نکته ۱۰: اگر هدف حداکثر تولید یا حداقل هزینه باشد، معدن‌کاری سطحی در مقایسه با معدن‌کاری زیرزمینی گزینه برتر است.

ه) بازسازی

به فرایندی اطلاق می‌شود که به موجب آن از ایجاد آلودگی‌ها و آسیب‌های زیست محیطی حاصل از عملیات معدن‌کاری تا سرحد امکان کاسته شود و آلودگی‌ها و آسیب‌های ایجادشده مورد رفتارنگاری و ردیابی قرار می‌گیرند.

نکته ۱۱: بهترین زمان برای شروع عملیات بازسازی یک معدن پیش از انجام نخستین حفاری‌ها است.

مثال ۲: انتخاب روش استخراج مناسب در مرحله بهره‌برداری از عمر معدن وابسته به چه عامل(هایی) است؟

- ۱) هزینه‌های تولیدی و بالاسری (۲) خواص ماده معدنی (۳) نوع ماده معدنی (۴) ماشین‌آلات موجود در دسترس
- پاسخ:** گزینه «۲» در مرحله بهره‌برداری، نوع ماده معدنی ارتباطی به انتخاب روش استخراج نداشته و تنها وابسته به خواص ماده معدنی استخراجی است.

مقایسه معدن‌کاری سطحی و زیرزمینی

- الف) از نظر مقدار تولید:** در معادن سطحی محدودیت فضا وجود نداشته لذا امکان به کارگیری ماشین‌آلات غول‌پیکر وجود دارد. در نتیجه در معادن سطحی نسبت به معادن زیرزمینی، بهتر می‌توان به ظرفیت بالای تولید رسید.
- ب) از نظر بهره‌وری:** توان تولید در معادن بزرگ بیش از معادن کوچک و در معادن سطحی بیش از معادن زیرزمینی است. میزان تولید به ازای هر معدن‌کار در سال، در معادن سطحی بیشتر از معادن زیرزمینی است؛ اما این مقدار در معادن زیرزمینی بزرگ، بیشتر است.
- ج) از نظر هزینه‌ها و توسعه هزینه‌ها:** هزینه‌های معدن‌کاری سطحی به مراتب پایین‌تر از هزینه‌های معدن‌کاری زیرزمینی است، بنابراین سرمایه لازم برای راه‌اندازی معادن زیرزمینی، بیشتر است.
- د) از نظر احتمال وقوع حوادث و خطرات:** این احتمال برای تمام معادن زیرزمینی بیشتر از معادن سطحی بوده و همچنین شدت حوادث در آنها بیشتر است.

ه) از نظر مقدار انرژی مصرفی: مقدار انرژی مصرفی در معادن زیرزمینی به مراتب بیشتر از معادن سطحی است.

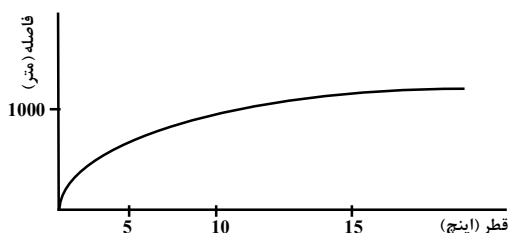
و) از نظر مسائل زیست محیطی: اثرات محیطی معادن سطحی بیش از معادن زیرزمینی است.

ز) از نظر محدوده ایمنی: از جمله مسائل مهم در معادن سطحی، رعایت محدوده ایمنی است که در بعضی مواقع برای جلوگیری از بروز خطرات ناشی از انفجار باید از کار و حضور در آن محدوده جلوگیری شود.

شکل روبه‌رو حداکثر فاصله پرتاب سنگ در معادن سطحی را به صورت تابعی از قطر چال‌های انفجاری نشان می‌دهد.

ح) از نظر ترقیق: مخلوط‌شدن باطله با ماده معدنی ترقیق نامیده می‌شود.

در معادن سطحی چون مواد قابل رؤیت هستند، بهتر می‌توان از مخلوط شدن ماده معدنی و باطله جلوگیری کرده؛ لذا در معادن سطحی به مراتب ترقیق

کمتری از معادن زیرزمینی خواهیم داشت.

خ) از نظر افت ماده معدنی: افت ماده معدنی در معادن زیرزمینی بیشتر از معادن روباز است. در معادن زیرزمینی افت ماده معدنی به روش استخراج بستگی دارد. از بین روش‌های زیرزمینی روش کندن و پرکردن دارای کمترین افت و روش اتاق و پایه، بیشترین افت را دارد.

ک) مثال ۳: در رابطه با تفاوت روش‌های استخراج سطحی و زیرزمینی کدام گزینه صحیح است؟

۱) اثرات زیست‌محیطی روش‌های سطحی در مقایسه با روش‌های زیرزمینی کمتر است.

۲) هزینه‌های معدن کاری زیرزمینی در مقایسه با معدن کاری سطحی کمتر است.

۳) میزان تولید به ازای هر معدن کار در سال، در معادن سطحی بیشتر از معدن زیرزمینی است؛ اما این مقدار در معادن زیرزمینی بزرگ، بیشتر است.

۴) راندمان در معادن سطحی بیشتر از معادن زیرزمینی بزرگ است.

پاسخ: گزینه «۳» اثرات زیست‌محیطی معدن کاری سطحی بیشتر از معدن کاری زیرزمینی بوده و هزینه‌های آن نیز بالاتر است. راندمان در معادن بزرگ زیرزمینی به علت توان تولید بالا، بیشتر از معادن سطحی است.

عملیات معدن کاری (استخراج)

اگر فعالیت‌های اکتشاف، آماده‌سازی و بهره‌برداری به طور مستقیم در استخراج ماده معدنی نقش داشته باشد، فعالیت یا عملیات تولید خوانده شده و چرخه تولید را دربر می‌گیرد.

فعالیت‌های جنبی از فعالیت‌های اصلی معدن کاری پشتیبانی کرده و به‌طور مستقیم بخشی از عملیات تولید نیستند.

الف) عملیات تولیدی

در استخراج مواد معدنی یا باطله، فعالیت‌هایی که در چرخه تولید صورت می‌گیرد، به دو دسته ۱) فعالیت عمده شکستن یا جدا کردن سنگ و ۲) جابجایی آنها تقسیم می‌شود.

در بیشتر معادن، کندن سنگ از طریق چالزنی و آتشکاری (خرد کردن سنگ) انجام می‌شود. انتقال و جابجایی مواد معمولاً در مراحل بارگیری و باربری صورت می‌گیرد.

چرخه تولید در معدن کاری به‌صورت زیر است:

چرخه اصلی تولید = چالزنی + آتشکاری + بارگیری + باربری

چرخه تولید را می‌توان متناسب با شرایط، اجرا و در صورت نیاز اصلاح کرد.

ب) عملیات جنبی

در استخراج زیرزمینی، این عملیات عبارت‌اند از: تأمین و نگهداری سقف، کنترل زمین و پر کردن محل استخراج شده، تهویه، تأمین و توزیع انرژی، آبکشی، تعمیر و نگهداری، ارتباطات و پشتیبانی، کنترل نشست زمین، کنترل آب و سیلاب، حمل و نقل یا جابجایی نیروی انسانی، انتقال باطله و غیره.

نکته ۱۲: در استخراج سطحی نگهداری و تهویه ضرورتی نداشته و در عوض کنترل شیب و انتقال باطله باید صورت گیرد.

عوامل مقدماتی در تجهیز معادن زیرزمینی

اندازه قطعه معدن: قسمتی از کانسار ماده معدنی و یا تمامی آن که برای کار یک معدن اختصاص یافته، قطعه معدن نامیده می‌شود. محاسبه ظرفیت تولید سالانه معدن و اندازه قطعه کاملاً به یکدیگر وابسته بوده و بنابراین توأم با هم صورت می‌گیرد.

عواملی که در تعیین اندازه معدن مؤثر هستند شامل موارد زیر می‌باشند:

۱- محدودیت‌های قانونی ۲- عوارض سطحی ۳- مالکیت خصوصی زمین‌ها ۴- محدودیت سرمایه ۵- بیشینه کردن سود

ک) مثال ۴: چرخه اصلی تولید در معدن کدام است؟

۱) چالزنی، استخراج، بارگیری، باربری

۲) چالزنی، آتشکاری، تهویه، بارگیری

۳) چالزنی، آتشکاری، تهویه، بارگیری، بازسازی

۴) چالزنی، آتشکاری، تهویه، بارگیری، بازسازی

پاسخ: گزینه «۲» چرخه اصلی تولید در معدن به ترتیب عبارت‌اند از: چالزنی، آتشکاری، بارگیری و باربری. تهویه، بازسازی جز عملیات جنبی معدن به حساب می‌آیند.

اندازه قطعه معدن در کانسارهای لایه‌ای

پارهای از هزینه‌ها از جمله استهلاک سرمایه برای احداث تأسیسات سطحی با بزرگ‌تر شدن اندازه معدن کاهش می‌یابد. در مقابل، هزینه‌های باربری و تعمیرات با افزایش اندازه معدن به علت افزایش طول گالری، افزایش می‌یابد. هزینه‌های استخراج در داخل کارگاه، مستقل از ابعاد قطعه است.

برای رسیدن به تولید سالانه بالاتر، بایستی طول قطعه معدنی را بیشتر انتخاب کرد.

متغیرهای مستقل در محاسبه مناسب‌ترین اندازه معدن، طول امتدادی معدن و عمق آن هستند.

هزینه‌های تولید یک تن با در نظر گرفتن مجموع هزینه‌های ثابت و متغیر (C) به صورت تابعی از متغیرهای طول امتدادی کانسار (L) و تعداد طبقات (n) محاسبه می‌شود.

$$c = f(L, n)$$

اگر L طول قطعه ماده معدنی به متر، W عرض قطعه معدن به متر، P مقدار ماده معدنی که از هر مترمربع از لایه‌های مختلف استخراج می‌شود (توان تولید لایه) و C ضریب بازیابی معدن باشد، میزان ذخیره قابل استخراج از رابطه روبرو بدست می‌آید:

$$Q = L.W.P.c = A.T$$

که در این رابطه:

A: ظرفیت سالانه معدن، T: عمر معدن

ضریب بازیابی معدن (C)، به عواملی مانند میزان پایه باقی‌مانده در معدن، افت در حین انتقال به نوار نقاله، محدودیت‌های زمین‌شناسی و... بستگی داشته و دارای مقدار $0/9 - 0/8$ است.

انتخاب ابعاد قطعه‌های معدنی به چهار حالت زیر انجام می‌پذیرد:

الف - مرزهای طبیعی در امتداد طول و شیب لایه

ب - مرزهای طبیعی در امتداد طول لایه

ج - مرزهای طبیعی در امتداد شیب لایه

د - عدم وجود مرزهای طبیعی: در این حالت بین گسترش قطعه معدنی در راستای شیب و در امتداد لایه رابطه روبرو برقرار است:

$$L = W \left(\frac{\alpha}{\gamma/\lambda} + 1 \right)$$

که در رابطه فوق:

α : شیب لایه بر حسب درجه L: گسترش قطعه در طول امتداد کانسار (متر) W: گسترش قطعه در طول شیب (متر)

نکته ۱۳: در عمل گسترش قطعه معدنی در راستای شیب لایه را 40° تا 60° درصد گسترش آن در راستای امتداد در نظر می‌گیرند.

اندازه قطعه معدن در کانسارهای غیر لایه‌ای

این کانسارها اغلب دارای اندازه محدودتری از کانسارهای لایه‌ای بوده و از طریق یک معدن استخراج می‌شوند. معمولاً طول قطعه کانسار برای احداث یک قطعه کانسار و برای احداث یک معدن بین 400 تا 2000 متر انتخاب می‌شود. در کانسارهای غیر لایه‌ای، شکل توده کانسار مؤثرترین عامل در انتخاب طول قطعه معدن است.

بر آورد ظرفیت تولید سالانه معدن

انتخاب و تعیین اندازه کارگاه‌های استخراج، ماشین‌آلات معدن و کارخانه فرآوری و همچنین تعداد نیروی انسانی بر اساس میزان ظرفیت تولید صورت می‌گیرد. با افزایش نرخ تولید، میزان هزینه سرمایه‌گذاری و عملیات و همچنین میزان درآمد بیشتر شده، اما طول عمر معدن کوتاه می‌شود. در مباحث تولید سالانه، دو نوع مختلف یعنی تولید خالص و تولید ناخالص مورد توجه است. منظور از **تولید ناخالص**، میزان تولید معدن در طول عمر آن است که از تقسیم ذخیره قابل استخراج بر عمر معدن به دست می‌آید. میزان تولید پس از گذشتن از کارخانه کانه‌آرایی، **تولید خالص** نامیده می‌شود.

در صورتی که مقدار فلز مورد نیاز در سال مشخص باشد، با توجه به ضرایب بازیابی در مراحل مختلف فرآوری ماده معدنی، میزان ماده معدنی لازم برای رسیدن به فلز مورد نیاز را می‌توان به صورت مقابل به دست آورد:

$$A = \frac{P}{10 \times R \times \bar{g}}$$

که در رابطه فوق:

A: تناژ ماده معدنی استخراجی سالانه که دارای تولید P کیلوگرم فلز است.

P: مقدار فلز تولید سالانه (kg)

\bar{g} : عیار متوسط ماده معدنی

R: حاصل ضرب بازیابی استخراج، بازیابی تغلیظ، ذوب و تصفیه

$$T = \frac{Q}{A}$$

لازم به ذکر است که عمر معدن با توجه به ظرفیت سالانه و میزان ذخیره از رابطه مقابل به دست می‌آید:

$$Q = \text{ذخیره بر حسب تن} \quad A = \text{ظرفیت تولید سالانه}$$

عوامل مؤثر بر تولید سالانه معدن

الف) مشخصات فیزیکی کانسار: میزان ذخیره، عیار حد و عیار متوسط، خصوصیات ژئومکانیکی و عمق کانسار (ب) عوامل اقتصادی (ج) مسائل فنی

روش‌های تجربی تعیین ظرفیت سالانه معدن

روش‌های تجربی تعیین ظرفیت سالانه معدن

الف) قانون تجربی تیلور: با توجه به بررسی‌های تیلور، طول عمر معدن با ریشه چهارم تناژ ذخیره و نرخ تولید با توان سه چهارم ذخیره متناسب است.

$$A = 0.75^{(Z)} \times (R)^{0.33} \quad (Z = 5 \text{ تن ذخیره بر حسب تن } \circ / 35 \text{ روز در سال})$$

$$A = 0.75^{(Z)} \times (R)^{0.14} \quad (Z = 5 \text{ تن ذخیره بر حسب تن } \circ / 14 \text{ روزانه})$$

$$A = 0.25^{(Z)} \times (R)^{0.2} \quad (Z = 5 \text{ تن ذخیره بر حسب تن } \circ / 2 \text{ سال طول عمر معدن})$$

$$A = 200 \times \sqrt{Q}$$

ب) قانون تجربی موشر و همکاران: رابطه ارائه شده توسط ایشان به صورت مقابل است:

برآورد ظرفیت تولید سالانه در کانسارهای لایه‌ای

الف) بر اساس نقطه سر به سری

هدف از تجزیه و تحلیل نقطه‌ی سر به سری، تعیین سطح تولید در زمانی است که درآمد کل برابر هزینه کل می‌شود.

اگر مقدار تولید را با Q، قیمت فروش هر واحد را با P، کل هزینه‌های ثابت در طی یک دوره را با F و هزینه متغیر به ازای واحد محصول را با V نشان دهیم، $Q \times P$ معرف درآمد کل و $F + (Q \times V)$ معرف هزینه کل است. در نقطه‌ی سر به سری داریم:

$$Q \times P = F + (Q \times V) \Rightarrow Q = \frac{F}{P - V}$$

ب) تعیین ظرفیت بر اساس کمینه‌کردن هزینه مربوط به هر تن ماده معدنی

با افزایش تولید برخی از هزینه‌ها از جمله استهلاک و سرمایه‌افزایش یافته؛ برخی از هزینه‌ها از جمله هزینه باربری در چاه یا هزینه‌های نظارت و پرسنل اداری کاهش و برخی از هزینه‌ها مثل هزینه استخراج ثابت می‌مانند.

برای مجموع این متغیر نمودارهایی ترسیم گردیده و کمترین هزینه از مجموع این نمودارها تعیین می‌گردد که به عنوان هزینه‌ی بهینه نام‌گذاری می‌شود.

ج) تأثیر روش استخراج و آماده‌سازی بر ظرفیت

تولید سالانه هر کارگاه با استفاده از رابطه روبه‌رو تعیین می‌شود:

$$A = L.h.P.c$$

که در رابطه فوق:

h: ارتفاع مایل طبقه (طول کارگاه استخراج)،

L: مقدار پیشروی سالانه

A: ظرفیت تولید سالانه

P: توان استخراجی لایه (تن بر متر مربع)

c: ضریب بازیابی معدن

د) تعیین ظرفیت بر اساس بیشینه‌کردن ارزش خالص

اساس اکثر ارزیابی‌ها و طراحی‌های جدید معادن، بر بهینه‌سازی ارزش خالص فعلی استوار است. ظرفیتی که دارای بیشترین ارزش خالص فعلی باشد، به عنوان ظرفیت تولید در نظر گرفته می‌شود.

برآورد ظرفیت تولید سالانه در کانسارهای غیر لایه‌ای

عوامل مؤثر در تعیین ظرفیت:

الف) عوامل طبیعی: میزان ذخیره و شکل آن، امکانات استخراج کانسار، عمق، میزان عیار، وجود آب و...

ب) عوامل غیرطبیعی: این عوامل ناشی از وضعیت اقتصادی تولید و فروش ماده معدنی هستند.

کج مثال ۵: ذخیره یک کانسار مس ۱۶۰۰ میلیون تن برآورد شده‌است. در محاسبه تخمینی اولیه و قبل از طراحی تفصیلی، ظرفیت مناسب سالانه چند تن به دست می‌آید؟

پاسخ: گزینه «۲» با توجه به روابط داریم:

$$T = \frac{Q}{A} \Rightarrow T = \frac{Q}{A} = \frac{1600000000}{40} = 40 \text{ سال}$$

$$A = \frac{Q}{T} = \frac{1600000000}{40} = 40000000 \text{ تن}$$

مثال ۶: ذخیره یک کانسار آهن ۸/۵۵ میلیون تن برآورد شده است. اگر معدن ۵ روز در هفته (۲۵۰ روز در سال) و کارخانه تغلیظ ۷ روز در هفته (۳۵۰ روز در سال) کار کند، ظرفیت مناسب روزانه معدن و کارخانه چند میلیون تن است؟

۴) ۰/۰۷۱ - ۰/۱

۳) ۰/۱ - ۰/۰۷۱

۲) ۰/۱ - ۰/۱

۱) ۲/۵ - ۰/۱

پاسخ: گزینه «۴» با توجه به روابط داریم:

$$\text{میلیون تن } A = \frac{Q}{T} = 5 \times Q^{0.75} = 5(8/55)^{0.75} \approx 25$$

$$\text{میلیون تن } \frac{A}{\text{Working days}} = \frac{25 \text{ میلیون تن}}{250} = 0.1$$

$$\text{میلیون تن } \frac{A}{\text{Working days}} = \frac{25 \text{ میلیون تن}}{350} = 0.071$$

خلاصه فصل اول

- زمین‌شناسی شرط لازم برای ورود به مباحث پی‌جویی، اکتشاف و استخراج معادن است.
- مراحل عمر یک معدن عبارت‌اند از: پی‌جویی، اکتشاف، آماده‌سازی، بهره‌برداری، بازسازی
- هدف از پی‌جویی، تعیین موقعیت کانسار و وضعیت عمومی آن است.
- هدف از اکتشاف، بررسی و شناسایی دقیق کانسار، مطالعه ساختار داخلی آن، خصوصیات سنگ‌های مجاور است.
- انواع منابع از نظر دقت برآورد: ۱- اندازه‌گیری شده ۲- شناسایی شده ۳- استنباطی
- انواع ذخایر: ۱- ذخیره قطعی ۲- ذخیره احتمالی
- آماده‌سازی در معادن زیرزمینی مستلزم طراحی و جانمایی دقیق بازکننده‌ها از نظر سهولت، ایمنی و اجرا است.
- انتخاب روش مناسب برای استخراج مستقل از نوع ماده معدنی بوده و با توجه به خواص ماده تعیین می‌گردد.
- چرخه اصلی تولید در معادن = چالزنی + آتشکاری + بارگیری + باربری
- با افزایش نرخ تولید، میزان هزینه سرمایه‌گذاری و عملیاتی و همچنین درآمد بیشتر شده ولی طول عمر معدن کوتاه می‌شود.

آزمون فصل اول

کله ۱- مراحل عمر یک معدن به ترتیب شامل کدام یک از گزینه‌های زیر است؟

- (۱) پی جویی، آماده‌سازی، حفاری، بهره‌برداری
- (۲) پی جویی، اکتشاف، آماده‌سازی، بهره‌برداری، بازسازی
- (۳) اکتشاف، استخراج، باربری، بازسازی
- (۴) پی جویی، اکتشاف، آماده‌سازی، استخراج، بازسازی

کله ۲- کدام یک از موارد زیر از اهداف عملیات اکتشافی محسوب نمی‌شود؟

- (۱) بررسی و شناسایی دقیق کانسار
- (۲) مطالعه ساختار داخلی کانسار
- (۳) تعیین موقعیت و وضعیت عمومی کانسار با توجه به معیارها و نشانه‌ها
- (۴) تعیین خصوصیات سنگ‌های مجاور

کله ۳- در مقایسه بین روش‌های سطحی و زیرزمینی استخراج معادن کدام گزینه صحیح است؟

- (۱) سرمایه لازم برای راه‌اندازی معادن زیرزمینی کمتر است.
- (۲) اثرات زیست‌محیطی معادن سطحی کمتر از معادن زیرزمینی است.
- (۳) توان تولید در معادن بزرگ زیرزمینی کمتر از معادن سطحی است.
- (۴) مقدار انرژی مصرفی در معادن زیرزمینی به مراتب بیشتر از معادن سطحی است.

کله ۴- کدام گزینه به عنوان فعالیت یا عملیات تولید در استخراج معادن زیرزمینی محسوب می‌شود؟

- (۱) تأمین و نگهداری سقف
- (۲) تهویه
- (۳) آماده‌سازی
- (۴) آبکشی

کله ۵- هزینه‌های ثابت یک معدن ۸۱۰ واحد و هزینه‌های متغیر آن ۲۵ واحد بر تن است. معدن هر تن محصول خود را با قیمت ۴۰ واحد به فروش

می‌رساند. اگر معدن با ظرفیت ۴۰ تن در واحد زمان کار کند، سود یا زیان معدن و نقطه سر به سر به سری تولید چقدر است؟

- (۱) ۱۲۰ واحد زیان، نقطه سر به سری تولید ۴۵ تن
- (۲) ۱۲۰ واحد سود، نقطه سر به سری تولید ۴۵ تن
- (۳) ۲۱۰ واحد زیان، نقطه سر به سری تولید ۵۴ تن
- (۴) ۲۱۰ واحد سود، نقطه سر به سری تولید ۵۴ تن